

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL

Indúlt Bétsből, Pénteken December 22 - dik napján, 1815 - dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Az e' folyó holnap 8 - ikán költ *Párisi* tudósításokban, nevezetesen a' *Journal des debats* tizimű, azon nap kijött ujságlevelekben, *Párisból* Dec. 7 - dik napjáról, ezeket olvassuk: „A' Pairek kamarájától *Ney* Marsalra kimondatott halálos szententzia, ma reggel husz minutumkor kilentz óra után vitetett végbe. — A' *Luxembourgi* palota reggeli 3 órától fogva kívül belől szoros őrizet alá vétetett. — A' Pairek kamarájából való kimentekor enni valót kívánt a' Marsal, 's jó ízűn enni láttatott. Evés után dohányzott, lefeküdt, 's mély álomba merült. — Minekutánna *Cauchy* a' Pairek kamarájának titkos archivariususa, az ítélettételnek előtte való elolvasása végett hozzá jöven, néhány vigasztaló szókat a' Marsalhoz mondott volna, ez így szóllott hozzá: „Uram! Tegye meg az Ur a' maga „kötelességét, kiki tartozik a' magáénak „megfelelni. Olvasson az Ur.“

„Elolvasás után *Cauchy* ur ajánlotta néki, hogy, ha ezen szempillantatokban a' religió vigasztalásával akar élni, hivassa a' St. Sulpicei plébánust, ki magát e' végre ajánlotta.“ Jól vagyon, így felelt a' marsal, majd gondolóra veszem e' dolgot.“ Ezután *Cauchy* ur megjegyezvén, hogy, ha ezt nem akarja, tehát más papot is hivathat magához, így válaszolt a' marsal:

„Már megmondtam az urnak, hogy jól van; „nékem nints papokra szükségem, hogy „tőlök meghalni tanuljak.“

„Minekutánna értésére adták, hogy a' feleségétől 's gyermekeitől való elbútszásának ideje szabad tetszésére hagyatik, kívánta, hogy azok reggeli 6 's 7 óra közben jöjjenek el. Reménylem, így szólván „továbbá, hogy a' marsalné asszonynak az „én megítéltetésemet meg nem fogják irni; „hadd értse a' sorsomat tulajdon szavam- „ból.“ — „Erre *Cauchy* ur el ment, a' marsal pediglen felöltözve lefeküdt, 's azonnal elaludt.“

„Reggeli négy órakor költetett fel a' marsalnénak, gyermekeinek, a' Gamon asszonyságnak 's az ő hűgának eljövetelek által. Ez a' szerentsétlen marsalné belépvén a' férje szobájába, ajúlásba esett; a' marsal az őrzőinek segedelmekkel felemelte őtet, melly hosszas ajúlás után sokat sirt 's zokogott. Gamon asszonyság térden állván a' marsal lábainál, szinte úgy a' hűga is nagyon siránkozott. A' gyermekei mély szomorúságba merülten állottak, de nem sirtak; az idősebb fia mintegy tizenkét esztendő. A' marsal jó darabig beszélt azokkal, de felette gyengén. Azután hirtelen felkelvén, házanépét kérte, hogy mennjenek el tőlle.“

„Azoknak elmenetelek után fel 's alá járt a' szobájában. Egy a' mellette lévő

strázsák közzül, Larochejaquelin nevű granatéros így szólott hozzája: „Marsal! Valljon nem jó volna - e' ezen időpontban, mellyben az ur vagyon, az Istenről gondolkodni? Mindenkor szép dolog, az Istennel megengesztelődni.“ A' marsal megállott, azon granatérost merően megnézte, kevésbé gondolkozott, 's azután így szólott: „Igazat mondasz, biz' igazat mondasz; illő, hogy az ember mint betsületes férjfi 's mint keresztény meghaljon; a' St. Sulpicei plébánus jöjjön el hozzám.“ Ezen pap azonnal elhivatván, három fertályóraig volt magánosan véle a' szobában. Az elmenetekor megkérte a' marsal, hogy utolsó szempillantatjaiban ismét jöjjön hozzá. Kilentzédfél órakor meg is jelent, 's 9 órakor neki nyujtván a' marsal a' kezét így szólott hozzája: „Hágjon bé előre a' Plébánus uram, en hamarább leszek ott felül, mint az ur.“

„Bérlelt kotsiban vitetvén a' Luxembourgi kerten által, minekutánna ez a' nagy kétsorfássétálónak observatorium fele való végén megállott volna, a' marsal ezen megütközött, hihetőképen azt gondolta, hogy a' Grenellei sikmező nem pedig ezen hely lesz a' vesztőhelye. Ottan megölelte a' gyóntató papját, 's tobákos pxisét által adván neki arra kérte őtet, hogy azt az ő feleségének adja a' kezébe, nem különben néhány a' zsebében volt aranyokat is adott neki, a' szegények számokra.

„Az agyonlövettetésére rendelt régi katonák sorának általellenibe állván hangos szóval ezeket mondotta: „Katonák! „*Szivevre tzelozzatok!*“ Ezek voltak az ő utolsó szavai, mert azon szempillantatban tizenkét golyóbistól által lyukasztatván, lerogyott. Holt teste a' hadi rendeléshez képest vesztőhelyen egy fertály óráig hagyatott.“

A' Marsal Ney agyonlövettetésének napja, az az December hetedik, a' Király kegyességének egy emlékezetre méltó

jele által tétetett nevezefessé. A' Király ezen a' napon aláirt egy törvényprojektumot, a' mellyben tökéletes botsánathirdetés foglaltatik néhány kivételekkel, mindazokra nézve, a' kik a' Bonaparte pártosságában akár személyesen, akár távolabb való módon részesültek vala. — Ezen fontos törvényprojektumnak a' képviselők kamarájában való felolvastatásakor a' külső dolgokra ügyelő minister és a' ministeri tanátsnak előlülője, *Duc de Richelieu*, következendő beszédet tartott: „Uraim! Nagy példa adatott; a' törvényszékek parantsolatot vettek, hogy az igazság kiszolgáltatását azok ellen, kik a' Julius 24-ikén költ kir. rendelésnek 1-ső tikkelyében jegyzettek meg, folytassa, és ha néhányan közülök a' törvénybeli nyomozás elől magokat félre vonták volna, azok azonközben in contumaciam íteltessenek meg példaadás végett, mig meg nem büntetődhetnek.

„De a' Státusnak legerőszakosabb meg rázattatása után szükséges volt, hogy az Országlószék más intézetekhez is nyuljon. Találtának a' letsendesedett revoluziók után olyan emberek, a' kik azon hazának kebelében, mellyet felszaggattak, és még fenyegetnek, meg nem maradhatnak. A' közbátorság kívánnya, hogy az igazság büntető keze őket is elérje. Ennek példait a' mi hazánkban keresni nem szükség; mivel a' legszabadabb státusokban is történt, hogy a' népeknek bátorsága számos számkivettetésekét kívánt.

„Illy tzelzásból történt, hogy a' Julius 24 - dikén költ rendelésben harmincz nyoltz személyek megnevezettek. Ez a' rendelés magában azt is foglalta, hogy azokat a' kamarák meg fogják ítélni, kik törvényszék eleibe idéztetni fognak; de az Urak magok kinyilatkoztatták, hogy az itéletteleket magokra nem vállalhatják, 's így szükség a' számkivetést egyedül béhozni.“ — „Azon rendelést némelleyek keménynek találták.“

„Mi ezeknek azt feleljük, hogy annyi sok bűnös próbatételeknek végbe vitele után lehetetlen volt valamely kegyesebb intézethez nyúlni. Se nem politika szerint senem igasság szerint való dolog lett volna, ha azok, kik azon nagy támadásban részesültek, mindnyájan meg büntetődtek volna. — Azon familiának tagjai, melly Francia országot olly sok szerentsétlenségbe hozta, ennek az országnak földjéről már eltávoztak. Nem is reménylik, hogy valaha visszatérhessenek abba, és azok ellen, kik ezt mérészelnek büntető törvenyt szükség hozni. Ha a' királynak lelkiismeretessége abban a' törvényben, mellyben a' confiscatiót eltörlötte, nem engedte néki, hogy azokat az igasságtalanul szerzett jószágaitól megfossza, tehát minnyájan és minden környűllások azt kívánnyák, hogy azoktól azon jusaikat, jószágait, és justartásaikat, mellyekhez ők ingyen jutottak, elvonnja; ezen közakarát abban a' törvényprojectumban, mellyet az urakkal közleni akarok, nyilván foglaltatik.“

„S így a' Státus polgárinak minden egyéb klassisai meg fognak nyugodni. Eő Felsége a' maga *Cambrából* ki adott botsánathirdetésének kiterjedését még inkább akarja nevelni. A' botsánathirdetésnek jusa, főképpen nagy politika megrázattások és támadások után tartozik az uralkodó fejedelemhez. Eő Felsége ebben, a' Státus fő hivatalviselőivel osztozik.“ — „A' Király tudósította magát az Urak mindenmú projectumaikról és tanátskozásaikról. A' *XVI. Lajos* testamentomát mindenkor szeme előtt tartván, 's mindent a' mi a' státusnak javát előmozdithatja, jól érezvén, 's közönséges és költsönös bizodalmat szerezni reménylén, a' Király azt biztami reánk, hogy az Urak előtt felolvassuk azon törvényprojectumot, a' mellynek foglalatja itten következik.“

Törvényprojectum.

Lajos Isten kegyelméből 's a' többi.

Köszönetünket 's a' t. Minekutánna Mi a' mi Státustanátsosunkat meghalgattuk volna, parantsoltuk 's parantsoljuk, hogy a' jelenvaló törvényprojectum a' Mi nevünkben külső dolgokra, az igasságra, a' belső a' hadi, a' tengeri dolgokra, és a' közönséges politziára ügyelő ministereink által, kikre annak meghányattatása felsegállítását bizzuk, a' képviselők kamarájának eleibe terjesztessen.

I. Tzikkely. Tellyes és tökelletes botsánathirdetik mind azokra nézve, kik akár mások, akár magok által a' pártütésben és a' *Bonaparte Napoleon* uzurpatziójában részt vettek, következő kifogásokkal.

II. Tzikkely. A' Julius 24-dikén költ rendelésnek végbe hajtása, azon rendelésnek 1-ső tikkelyében foglaltatott személyekre nézve folytattasson. *).

III. Tzikkely. Az említett rendelésnek 2-dik tikkelyében megnevezett személyek **), tartoznak Frantzia Országot a'

*) Azon személyeknek a' neveik e' következők: *Lallemand, Drouet-d' Erlon, Lefebvre-Desnouettes, Ameilh, Brayer, Gilly, Mouton-Duvernier, Grouchy, Clausel, Laborde, Debelle, Bertrand, Drouot, Cambrone, Lavalette, Rovigo; Ney és Labedoyere* e' sorban voltak a' legelsőek.

***) Ezen személyeknek, ezek a' neveik: — *Soult, Alix, Excellmans, Bassano, Marbot, Lepelletier Felix, Boulay (de la Meurthe), Mehée, Fressinet, Thibaudau, Carnot, Vandamme, Lamarque, (General), Lobau, Harel, Piré, Barrère, Arnault, Pommereuil, Regnauld (de St. Jean d' Angely), Arrighi, Dejean (ifibb), Garrau, Real, Bouvier-Dimouillard, Merlin (Douaybol), Durbach, Dirat, Defermont, Eory - St. Vincent, Desportes Felix, Garnies de Saintes,*

mostani rendelkezésnek kihirdetése után következő két hónapoknak lefolyása alatt, ide hagyni. A' király különös megengedése nélkül nekik az országba vissza térni szabad nem leszen, e' pedig számkivetésbe való vitettetések büntetése alatt.

IV. Tzikkely. A' *Bonaparte* familiájának minden tagjai, és rokonjai, avagy azoknak maradékjai, egész az atya vagy anyja testvérének, és unokáinak gráditsáig, ezeket is oda értvén, az országból örök-ké kirekesztetnek, 's tartoznak egy holnap le folyása alatt a' büntető törvény könyvnek 91-dik tzikkelyében kifejezett (halálos) büntetés alatt, abból kitakarodni. Ők ezen országban a' polgári just el nem nyerhetik, és semmi jószágokat, justartásokat, jövedelmeket, penziókat, mellyeket ingyen avagy érdem nélkül kaptak vala, nem birhatnak, egyszersmind tartoznak minden jószágaikat, mellyeket titulo oneroso birnak, hat holnap lefolyása alatt, eladni.

V. Tzikkely. Ezt a' botsánathirdetést nem lehet azoknak hasznokra fordítani, kik már a' törvényes megvizsgáltatás alatt vannak, vagy a' kik ezen törvény kihirdetése előtt már megszententziáztattak volna; ezekre nézve a' törvényes perek folytatassanak, és a' megíteltetések hajtassanak végre.

VI. Tzikkely. Ebbe a' botsánathirdetésbe nem tartoznak azok a' bünös tselekedetek, mellyek a' magános személyeken tétetődtek, akár melly időben azok estek legyen; a' kik illy bünökbe estenek, a' törvények szerint üldöztethetnek. Költ *Párisban* a' *Tuileriai* palotában, December 7-dik napján, Urunknak 1815-dikében, Országlásunknak huszonegyedik esztende-

jében. Aláírás: *Lajos*. — A' Királyért: *Richelieu*.

Ennek a' törvényprojektumnak elolvasása után, a' Herceg *Richelieu* ezeket mondotta: „Uraim! Az az intézet, melly az Uraknak javasoltatott, a' mi historiánkban nem az első. Negyedik *Henrik*, kiröl örömet szoktunk emlékezni, 1594-dikben hasonló botsánathirdetést adott ki, 's Fr. ország az által megszabadítatott. Alligmondotta ki a' minister ez utolsó szavakat, a' midőn: *Éljen a' Király!* kiáltás mintegy magától, de közönségesen mindnyájan szájkából zengett. Ezt a' kiáltást a' deputatusok is a' magok kalapjaikat felemelvén, 's felálván szaporították meg.

Azután a' feljebb nevezett minisztereknek azon törvény projektumoknak massa kinekkinek által adattatván, 's a' projektum nyomtatás alá való botsáttatása rendeltetvén, a' ministerek szokott módon elszélljedtek.

Nagy Britannia.

A' *Londoni* e' folyó holnap 8-dikán költ tudósítások hirdetik, hogy az Angliai Országlószék hivatszerént való leveleket vett legyen, *Cockburne* György urtól *Sz. Ilona* szigetéből, a' mellyekben a' foglaltatik, hogy a' *Northumberland*, *Bonaparte* *Napoleonnal* azon szigetbe October 15-kén megérkezett legyen. *Bonaparte* jó egészségben 's meglehetősen jó kedvű volt. Ugy látzott, hogy ez a' hosszús utazás nagyon ösverongálta a' vele lévő késérőit, 's többen azok közül sajnálják, hogy az előbbeni uralkodók sorsához magokat kaptak. — A' feljebb említett tudósításokat *Cockburne* Admiraltól, *Sz. Ilona* szigetéből e' folyó holnap 4-dikén *Denman* nevű kapitány hozta el *Londonba*, a' mellyek *St. Ilo* nában October 22-dik napján irattak. Ez a' kapitány azt mondja, hogy *Bonaparte* abba a' házba, a' mellyben eddig a' Gubernátor helytartója lakott, szállitta-

Mellinet, Hullin, Cluys, Courtin, Forbin-Janson (a' legidősebb) fiú, *le Gorgne Dideville*.

tik, ez a' ház pedig a' Longwood nevű hegynek a' tetején fekszik. Azt mondják, hogy azt neheztelte volna Bonaparte, hogy az a' ház nem elég tágas, de hihetőkép nem a' kevés tágassága, hanem a' fekvése lehet azon neheztelésnek az oka. Ez a' ház olly helyen fekszik, hogy se nem belé se nem abból ki menni nem lehet a' nélkül, hogy meg nem láttatna az ember. Mondják, hogy a' Bonaparte késérői igen kedvetlenek, 's hogy többen azok közül engedelmet fognak kérni, hogy Európába vissza térhessenek. Azon Redpole nevű hajó, a' mellyen ezek a' tudósítások hozattak, egy azok közül a' hajók közül, a' mellyek a' Northumberland hajóját Sz. Ilonába elkésérték vala.

A' mit ennekelőtte néhány ujságlevelekben olvastuk, 's azok szerint érdemes Publikummal közlöttünk vala, hogy t. i. Bonaparte hintóját a' Regens Herczeg 3000 guineán megvette volna, az nem igaz 's ez alkuról szó sem volt Londonban.

Francia Országi király Wellington Herczegt a' Sz. Lélek Vitézi Rendjének néki tett megadásakor, egyszersmind a' Brumoyi Herczeg titulusával megtisztelte.

Orosz Birodalom.

A' Petersburgi ugy nevezett Senátusújságlevelekben ezeket olvassuk: „Már akár mennyit beszéltek eddig a' Törökökkel való háborúról, tsak ugyan fundament nélkül való dolognak lenni látszik vagy azért, hogy a' Császár Eő Felsége a' maga Párisban költ 's ez idi rekrutázást érdeklő parantsolatjában nyilvánosan ezeket mondotta: „hogy ez a' rekrutázás tsupán tsak azért rendeltetik, hogy az által azok a' katonák pótoltsanak ki, a' kiknek szolgálatidejek elmúlt, nem pedig a' háborút jelentő készületek miatt, a' mellyek, hálá az Istennek, nem szükségesek.“ Külömben is ez a' rekrutázás igen tsekély,

minthogy minden 500 főből tsak egyet kell adni katonának.“

October 18-dikán a' lovasság Generálisa Gróf Bennigsen, Odessából Mohilewbe (Dniester mellett) utazott. — Archangelben Nov. 6. dik napjától fogva gyengedérek voltak; Petersburgban hó helyett ez idő szakaszban eső esik; Kurskban ellenben 1. Novembertől fogva külömben igen korán nagy hidegek járnak.

A' titkos tanácsos Polizyn Herczeg 100,000 rubelt, mint kegyes ajándékokat küldött Kazanba. Ezen summához néhány Petersburgi kereskedők 10,000 rubelt adtak hozzá, melly summa a' naponként való ajándékozásokkal szaporodik, azoknak számokra, a' kik a' szerentsétlen számkivetésben sinlődnék.

Spanyol Ország.

A' Madriti udvari ujságlevelek hirdetik, hogy a' király a' Donna Maria Troncoso de Lixastrázsamesternének, ki a' Ciudad Rodrigo városnak védelmeztetésén 1810-dik esztendőben a' maga férje mellett viaskodott és mint fogoly francia Országba vitetett vala, a' strázsamesteri fizetést és rátsziókat ajándékozta légyen.

Német Ország.

A' Saxoniai Király Eő Felsége a' titkos Tanácsost, és Kamarást Globigurat, a' maga rendkívül való 's a' Pruszi udvarnál lévő meg hatalmazott minsterének, annak cancelláriabeli dolgainak ideig való folytatójává a' követségbeli tanácsost Breuert nevezte.

A' Marsál Ney processusának folytatása:

Faverne gur, mint az ötödik tanú azt mondotta, hogy ő 13-dikán megjelent a' marsalnál, 's azt ajánlotta néki, hogy a' betsület és a' nemzeti őrző sereget a' maga

hasznára fordítsa, de hogy a' marsaltól kedvetlenül fogadtatott legyen. Ezt a' marsal egészen tagadta.

A' hatodik tanú Gróf Bourmont ezeket vallotta: Ámbár én Lilleből erre való feleletet már írásban adtam, de a' szentségtelen emberen való szánakozásom nem engedte, hogy az kommissiótól hozzám intézett kérdésekre való feleleteknél többet kivallottam volna. De minthogy a' marsal ur azt mondja, hogy én az ő plánumait tudtam, 's helyben hagytam volna, a' mi az én betsületemet érdekli, tehát kénytelen vagyok, talán olyanokat is, a' mik az ő büntetetését súlyosabbá teszik kivallani.

Minekutánna Generál Bourmont megmutatta volna, hogy a' seregek egészen a' király eránt való indulatban voltak, 's hogy azokat egy olly töllök kedvelt férjfi mint a' marsal, könnyen vissza tartóztatta volna, azt mondotta, hogy a' marsal akkor így szóllott hozzája:

„Hát Generális Uram, az Ur, Bonaparte proclamatióit, mellyek mindenféle kihirdettettek, megolvasta; jól vannak feltéve.“ — Igen is, így szóllott Gróf Bourmont, több helyek vannak azokban olyanok, a' mellyek sokra birhatják a' seregeket.“ — Tehát, Barátom, így szóllott a' marsal, a' seregek elhatározták magokat, 's egész Francia ország éppen úgy gondolkozik; mindennek vége van. Ezenközben Lecourbe Generális bėjött a' Marsal pedig folytatta a' szavát: „Ör' vendek, hogy láthatom az Urat, kedves Lecourbe Uram, éppen azt mondot"

tam Bourmonthoz, hogy mindennek vége van, három hónapoktól fogva mi egyet értettünk minnyájan e' dologban, ha az Urak Párisban lettek volna, ezt olly jól tudnák mind én.“ — Azt tartom, hogy a' király Párisból bizonyosan elment, ha pedig el nem ment, tehát ellopják őtet. De jaj annak, a' ki ezt a' király valamiképp megbántja! Őtet hajón Angliába fogjak vinni.“ — 'S így, megszóllalt Bourmont, le fog tétetődni?“ — Ugy kell lenni a' dolognak, így felelt a' marsal, 's mi nekünk mit tennünk egyebet, hanem ha Bonapartéhoz általmegyünk.“ Ennél a' beszédnél elbámúlt Gróf Bourmont. — „Ha az Urnak erre kedve nintsen, mivelje azt a' mit akar, így szóllott továbbá a' marsal, Lecourbe majd én velem fog menni.“ — Én, megszóllalt a' Lecourbe, azért jöttem ide, hogy a' királyt szolgáljam, nekem betsületem vagyon. A' Császár csak gonoszat, a' Király pedig tsupa jót tett nekem.“ — Nekem is van betsületem, így szóllott a' marsal hevesen, 's ugyan csak a' betsület nekem parantsolja, hogy Bonapartéhoz által mennjek. Megbántatásomat többé nem szenvedem; többé nem akarom, hogy a' feleségem könyves szemmel jöjjön haza. Szükség, hogy egy a' katonaság kebeléből választott férjfi uralkodjon, a' végre, hogy a' katona élet tiszteletben maradjon. A' király bennünket nem akar; a' bizonyos, hogy ő bennünket nem akar.“

Lecourbe kinyilatkoztatta magát, hogy ő a' falura megyen.

(Folytatása a' Toldalékban következik)

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro 67.

A' Magyar Kurir 102-dik darabjához.

Magyar Ország.

Posonyból Dec. 15-dikén ezeket írják: Mi tegnap a' Felső Aszszonyunk születése napját minden kitelhető módon megünnepeltük. A' nagy templomban két sorban állott a' katonaság, a' Szent Misére a' Magnások a' katonáikat, a' Vármegyebeli tisztviselők, a' városi, és az academiabeli magistratus, a' tanuló ifjúsággal, az Archigymnasiumnak Professorai a' tanulókkal együtt, nemkülömben a' városi iskolák is jelen voltak; a' Sz. Misét Fő-Tiszt. Prépost. Kánonok, és ezen városnak plébánusa Strajter József ur tartotta. A' Vödrítzi piatzon Sándor Császár regementjének egy kompániája lövöldözött, a' sétáló helyen (promenade) pedig 12 mozsarak durrogtak.

Folytatása a' Marsal Ney processusának.

Ezekutánn egy papirost elővett a' marsal, ez az ő hírdetménye volt, mellyet a' seregek előtt elakart olvasni. Ezt a' hírdetményt mind a' két Generálisokkal közölte, kik híjjában igyekeztek, őtet a' feltevéletől másra hozni; de ő a' mellett megmaradt, 's azon hírdetményt a' piatzon öszvegyült regementek előtt elolvasta. A' tisztok, kik a' Lecourbe és Bourmont Generálisoknak a' képeken szomorúságot és megilletődést láttak, azokat kezeiknél fogván, ezeket mondották: „Ez rút dolog; ha mi ezt előre láthattuk volna, nem jöttünk volna ide.“ A' seregek rendetlenül széljel oszlottak, és a' Marsal fél órával azután megjelent, a' Sas Rendje tzimmerét a' meljén viselvén.“

Ezen kivallásra a' marsal így felelt: „Ugy látszik, hogy Bourmont ur ezen kivallásra előre elkészült; ő azt gondolta, hogy vélem úgy fognak bánni, mint a' Labedoyerével bántak, 's hihetőképén azt tartotta, hogy magunkat többé meg nem fogjuk látni; de itt még is egymással öszvetalálkoztunk. Kivánom, hogy Bourmont ur, az Isten előtt, megvallja ha nem kértem e' én ő tölle azon hírdetmény felültanátsot, 's ha nem mondotta e' ő nekem, hogy azzal tökéletesen megelégszik.“

(Bourmont ur a' keze mozdulása által kijelentette, hogy ez a' kivallás nem igaz).

A' marsal továbbá így szóltott: „Minekutánn én ezt a' gyűlölséges hírdetményt felolvastam volna, Bourmont ur ebédre jött hozzám, ő jól emlékezik, hogy mi ezen ebédnek idejét szomorúan töltöttük, és senki egészségéért poharakat ki nem ürittünk.“

A' Cancellarius Bourmont urhoz így szóllott: „Miként gyűjtette az Ur a' seregeket Mártzius 14-dikén öszve.“

Bourmont ur így felelt: A' Ney Marsal urnak parantsolatjára, 's a' nélkül, hogy tudtam volna, hogy ő azon hírdetményt el akarná olvasni. — A' Cancellarius: Mit itélt az ur a' seregeknek akkori gondolkozásokról? — Bourm. Az kétrészre hajló volt; de a' marsal ur azt könnyen megerősítette volna. A' Marsal Ney: Én a' Bonaparte vitézi Rendje tzimmerének viselését tagadom. Sajnálom, hogy egy

okos férjfi ilyeneket szólhat. — Bellart ur ekképpen megszóllalt: Valljon esett e' Marsal Ney, és Bourmont urak között Mártzius 14-dikétől fogva valami tzivódás? — Fel. Nem. Bellart ur: Hát hogy történt meg az, hogy Bourmont ur, ki a' Marsal ur beszédje szerint azon hirdeteményt helyben hagyta, még azon nap elvált tőlle, 's Párisba utazott, a' hol 19-dikén reggel a' király kabtnetjébe megjelent? Fel. Talám annakutánna megváltozott az akaratja. A' Cancellarius: Gondolja e' a' Bourmont ur, hogy a' marsal ur Bonaparte ellen jó következesek reménységével marsirozhatott? — Bourm. Azt tartom, hogy, ha a' marsal ur a' seregek eleibe ki állott volna, minnyájan követtek volna őtet.

A' Marsal: Hogy mérészel az ur azt állatni, hogy mi Bonaparte ellen marsirozhattunk, a' nélkül, hogy egészszen feldaraboltassunk. Tselekette volna e' azt az Ur? Az Urnak erejében ez éppen nem állott volna. — Ezért a' pirongatásért, a' királyi procurator a' marsalt megtzáfolta, 's azután Seguiet ur, Fr. Országi Pair ekképpen megszóllalt: Igaz-e' az, hogy 13-ikán estve egy tiszt fogságba tétetett a' miatt, mivel ezt: Eljen a' Császár kiáltotta vala? — Bourm. Az igaz. — Seguiet: Ha még 13-ikán estve egy tiszt leárestáltatott, a' királynak letett hitének megszegése miatt, hogy eshetett meg, hogy a' Bonapartenak annakutánna kevés orákkal meg érkezett kémjei meg nem fogattattak?

Marsal Ney: Ez lehetetlen vala. — Fitz James nevű herczeg, Fr. országi Pair ezt kérdezte: Nékem ugy lázlik, hogy azt hallottam, hogy a' Marsal Ur 14-ikén reggel azt mőndotta legyen, hogy azt tartja, hogy a' király Páris városát már oda hagyta legyen. Szeretném tudni, kitől vette vola ezen tudósítást. — A' Marsal: A' kiragasztott tzédulákból, 's az kiterjedt hírekből.

Berryer ur: Millyen hajlandóságot okozott az a' hirdetemény, mellyet Bourmont ur ujságkivánásból halgatott? — Bourm. Tsak nem egész lovasság igy kiáltottfel: Eljen a' Császár! Főbb rangú tisztek szomorú ábrázatokkal jöttek hozzám, 's azt mőndötták, hogy ők a' seregek megvizgáltatásába el nem jöttek volna, ha tudhatták volna mi fogna történni. — Egy, a' zszurnálokban meg nem nevezett Pair ezeket kérdezte: Mik voltak azoknak a' Bonaparte kémjeinek a' neveik, kik a' 13-ikát követett éjjel a' vád állatt lévőhez megérkeztek vala? — Ney: Többen eljöttek vala; de a' neveiket én többé nem tudom.

A' többi következik.

Vásári Tudósítás.

Tekintetes Nemes Neograd Vármegyében fekvő, már Mezővárossá lett Lossontz-Tugári Helység Urasága részéről jelentetik: hogy egy Kegyelmes Privilegium szerént, ebben a' Mező Városban négy Országos Vásárok fognak tartatni, e' szerént:

Titus napján 4-ik Jánariusban.

Isidor napján 4-ik Aprilisben.

Portziunkula napján 2-ik Augustusban, és Ser. Ferentz napján 4-ik Octoberben.

A' ki-rakodó Vásár előtt való nap lessz mindég a' marha vásár.

Itt az megjegyzeni való: hogy az Országos Vásárok tulajdon képen a' Hazai Szokás szerént, mindég azon a' Hétfőn, és Kedden fognak tartatni, a' melly Hétfőn a' fellyebb ki nevezett Szentek napjai esnek. Ha Hétfőn vagy Kedden ünnep volna, azon esetben a' Vásárok az ünnepet követő köznapokon fognak tartatni vagy folytattatni.

Ezen kívül minden Héten Hétfőn, ha pedig Hétfőn Ünnep volna, az azt követő köznapone .k i-ásárk lesz.

D. D. S.